

Kronika krakowska.

Z A P A M I E T A M Y...

W wieczór czwartkowy, megafony propagandy niemieckiej zaalarmowały ludność krakowską wstrząsającą wiadomością o zamordowaniu w dniu 21. b.m. dziesięciu polskich zakładników w odwet za zastrzelenie obywatela niemieckiego przez polską organizację "terrorystyczną". W piątek 22. b.m. te same megafony doniosły o drugiej zbrodni niemieckiej, popełnionej przez zamordowanie dalszych dwudziestu zakładników.

Wiadomość ta podzielała jak piorun. Nikt przecież spośród nas nie łudzi się, że oprawcy hitlerowscy są zdolni do każdej najpotworniejszej zbrodni. A jednak.

Trzydziestu niewinnych ludzi - za jedną kanalię niemiecką. /Właściwie nie wiadomo czy niemiecką czy polską. Przyp. red./

Pamiętajmy. Trzydziestu za jednego.

To norma ustalona przez samych Niemców. Zastosujemy ją z całą dokładnością.

Pierwsze wrażenie ustępuje refleksjom. Tu i ówdzie słyszy się odzwieki opinii publicznej. Już przy megafonie padały słowa, które do czegoś zobowiązują.

Przeważa oczywiście ~~główna~~ reprezentująca nieugiętość - żądze odwetu. Dewiza - "szwab tylko słabo rozumie" - wyraźnie dominuje a hasło: likwidować zdrajców,

szpiegów i hitlerowską czeladź - nie traci nic na swym uroku. Świadomi ~~retoracji~~ i ofiar nie cofniemy się w rozpoznanie akcji, bo wiemy, że dla Niemca tylko też ja-

den argument pozostał: śmierć za śmierć.

Żyjemy w czasach wyjątkowych, w których niestety tylko siła zwycięża. Zdobywamy się na nią już piąty rok.

Głosy pewnych nielicznych jednostek defetystycznych, które osłabiają ducha - nie liczą się. Nie wątpimy, że Kierownictwo Walki Podziemnej nie weźmie tych głosów w swych rachubach i poprowadzi swą akcję w dalszym ciągu z tą tylko różnicą, - za trzydzieści polskich istnień - trzeba usmiercić co najmniej trzydzieści nędznych żywotów niemieckich.

W pewnej mierze przesądziło już tę sprawę Kierownictwo Walki Podziemnej w Warszawie, które na ostatnie zbrodnie warszawskie zareagowało zapowiedzią krwawego odwetu.

Akcja wzmożonego terroru przez Niemców w całym niemal kraju jest tylko próbą zastraszenia, próba rozkładowania naszej postawy bojowej, a wszystko to w obliczu katastrofy na Wschodzie i zwierzęcego strachu przed naszym odwetem. I tylko tak należy rozumieć to co obecnie przeżywamy, czy też przeżywać będziemy.

Trzeba jednak, aby dotychczasowa technika terroru, stosowanego do okupanta była poddawana rewizji. N.p. obecnie po tragicznym doświadczeniu warto się zastanowić czy nie brać zakładników niemieckich? Znając niemiecką psychikę, psychikę tchórza - można za skutek ręczyć. Gad niemiecki dotąd morduje i grabi, dopóki uchodzi mu to bezkarnie, gdy zacznie krwawić - cofa się, a nierzadko - błaga o litość.

B O H A T E R O M - pomordowanym niewinnie w naszej zbrodni dokonanej przez Niemców w Krakowie w dniach 21. i 22. 10. 1943 składamy hołd. Krew ich ofiar nie przelana spadnie na głowy narodu niemieckiego, który wszystkie te zbrodnie musi krwawo okupić.

CZY POWTORZY SIE STALINGRAD ?

Klin rosyjski, wbity w wewnętrzny teren kolana Dniepru został przez armie sow. rozszerzony u podstawy i znacznie pogłębiony. Mimo nader silnych kontrataków niemieckich, których kilkadziesiąt zostało złamanych, Rosjanie prac na Mikołajewsk, zbliżyli się do Krzywego Rogu na 30 km. Masy wojsk ros. znajdują się o przeszło 100 km. na zachód od Dniepru. Prawie 50 niem. dywizyj zagrożonych jest odcięciem i w wypadku dojścia przez Rosjan do ujścia Dniepru, katastrofa niemiecka na południowym odcinku przewyższy niezmierzenie klęskę stalingradzką. Prasa szwajcarska i szwedzka przewiduje możliwość drugiego zarygnowania wojsk niem. Jeśli mianowicie Rosjanie zdobędą Kijów i uderzą wskos na Odesę, los wojsk niem. byłby nieodwołalnie przypieczętowany. A ostatnie doniesienia z Moskwy mówią o silnych walkach w pobliżu półn. przedmieść Kijowa. Linia bojowa przebiega w tym miejscu o 8 km. od miasta. W rej. Homla rzeka Sorż sforsowana została na linii 80 km. W Melitopolu trwają zacięte walki, nieliczne już ulice znajdują się jeszcze w rękach Niemców.

BOMBARDOWANIE LIPSKA - AKCJA NA POŁUDNIU.

Liczne eskadry najcięższych Lancasterów zbombardowały Lipsk. Warunki atmosferyczne były fatalne, wyładowania elektryczne, grad i śnieg utrudniały znacznie akcję bombardowania, ale też i obronę nocnych myśliwców. Zniszczenia i pożary wielkie. Niemcy do ostatniej chwili nie wiedzieli gdzie skierowany jest nalot. W tym samym czasie eskadry Moskito atakowały Berlin i zach. Niemcy. Nie wróciło 17 bombowców. W Lipsku jest 20 fabryk części składowych do samolotów oraz jest to ważny węzeł kolejowy z największym w Europie dworcem. W dzień Amerykanie bombardowali lotniska za Paryżem, nie natrafiając na obronę powietrzną. Formacje brytyjskie atakowały inne punkty we Francji, zestrzeliły 8 niem. maszyn, tracąc 1 własną. W nocy Moskito atakowały ponownie zach. Niemcy bez strat. Koło Bergen /Norwegia/ zatopiono 1 niem. statek.

NA POŁUDNIU, we Włoszech, niema ważniejszych działań wojennych. V armia odrzucając niem. kontrataki oczyszcza dolinę i dorzecze Volturno i zdobyła miasta Alife i Piedimonte Alife. VIII armia walczy w górach na drodze z Vinchiatturo do Isernia. Skuteczna i silna jest działalność lotnictwa, bombardującego bazy i linie komunikacyjne. Wspomaga ono również akcję powstańców jugosłowiańskich przez naloty na Nisz i Skoplje oraz niszczenie niem. samolotów bojowych, uderzających na wojska serbskie. Wczoraj zestrzelono nad Adriatykiem 6 Stukas. Powstańcy zdobyli największe kopalnie rudy w Lublji i miasto Bosneńska Dubicza, zniszczyli również 3 stacje kolejowe w Bośni. Zbombardowano Krete, Milos i Tyros oraz liczne statki koło Dodekanazu.

ROZNE WIADOMOSCI.

- Wczoraj odbyło się trzecie plenarne zebranie konferencji moskiewskiej z udziałem ekspertów wojskowych. Narady odbywają się w jaknajlepszych warunkach, a według Reutersa przebieg rokowań jest pomyślny. Reprezentacja polityczna Sowietów składa się z Mołotowa, Wyszyńskiego i Litwinowa, wojskowa - Woroszyłow, Siergiejew i Gryzłow. Stalin odbył narady z min. Edenem, a wczoraj miał konferować z Cordellem Hullem. Według opinii sowieckiej konferencja ta jest wstępem do bliskich narad Roosevelt-Churchill-Stalin.

- Hitler odbył narady z bułgarskimi regentami ks. Cyrylem i Filoffem w swej głównej kwaterze w obecności marsz. Keitla i innych wojskowych.

- Włoski minister marynarki przy "rządzie Mussoliniego" oświadczył, że od początku wojny Włochy straciły 84 łodzie podwodne.

OSTATNIE WIADOMOSCI Z DNIA 23. bm. - godz. 8.20 rano.

- Linia Dniepropietrowsk-Krzywy Róg została przecięta. W łuku Dniepru milion Niemców bierze udział w walce.

- Ostatniej nocy RAF operował nad Niemcami.

- Gauleiter Westfalii wydał odezwę do społeczeństwa niemieckiego, grożąc karą śmierci za pomoc i ochronę udzielaną przez ludność niemiecką Niemcom, którzy uciekają z obozów w czasie bombardowań. Według jego apelu tysiące jeńców ukrywa się wśród ludności niemieckiej.

- Hitler przemawiał do wyższych oficerów wszystkich okręgów na temat konieczności stosowania propagandy na froncie wewnętrznym. W Berlinie panują pesymistyczne nastroje, nawet propaganda nie kryje niepokojów o front wschodni. Stacje holenderskie kontrolowane przez Niemców podnoszą konieczność zatrzymania ros. pochodu, jeśli Stalingrad nie ma się powtórzyć.

NA FUNDUSZ PRASY : Kalina-40, Zielona-15, Bobby-15, Czarnooka-20 zł., Hega-puszka farby.

FRANCJA A PAŃSTWA ZJEDNOCZONE.

Prasa niemiecka doniosła, że kierownictwo Francuskiego Komitetu Narodowego w Algierze objął gen. de Gaulle. Wiadomość ta nie potwierdzona ze strony angielskiej, gdyby istotnie okazała się prawdziwą byłaby dowodem, że prawicowe tendencje - patronowane przez gen. Giraud - straciły w prowizorycznym rządzie francuskim całkowicie swój kredyt. Wiadomo bowiem, że de Gaulle reprezentował wśród emigracji francuskiej kierunek lewicowy i dlatego trudno było pogodzić jego dążenia z programem socjalnym, broniącym przez jego konkurenta i że właśnie to - oprócz ambicji osobistych - było kością niezgody między dwoma generałami. Niewątpliwie zwycięstwo tendencji lewicowych wśród emigracji francuskiej należałoby zapisać na konto polityki sowieckiej, której ekspansja na morze Śródziemne była charakterystycznym dowodem. Stworzenie komisji śródziemnomorskiej narzuconej przez Stalina i zaaprobowanej przychylnie przez państwa anglosaskie było ustępstwem na rzecz polityki sowieckiej. Jakie rekompensaty uzyskali wzamian za to Anglicy i Amerykanie nie wiadomo, w każdym razie niewątpliwie państwa anglosaskie wiedziały, że komisja nie będzie tylko platonicznym przedstawicielstwem interesów sowieckich, ale również ekspozyturą na morzu Śródziemnym, z której Rosja będzie chciała sięgnąć na tereny dotychczas zazdrośnie strzeżone przez aliantów. Gdyby ktokolwiek miał wątpliwości co do intencji sowieckich, to mianowanie członkiem komisji osobistość tak wybitnej w rządzie rosyjskim jak komisarz Wyszyński, wszystkie wahania rozwiewają. Prawdopodobnie idzie tu z jednej strony o zasięg polityki sowieckiej na Bliskim Wschodzie, z drugiej zaś o kolonie francuskie i poparcie polityki de Gaulle.

Idzie tu również o pochwylenie steru przyszłej polityki francuskiej w Europie. Zarówno Sowiety jak i Anglosasi wiedzą dobrze, że wyeliminowanie Francji z przyszłej organizacji Europy jest nie do pomyślenia. Francja musi przy jakiegokolwiek konfiguracji przyszłego porządku w Europie odzyskać swoje stanowisko, choćby ze względu na jej stosunek do Niemiec. Skwalifikowana zupełnie słusznie przez Hitlera jako największy wróg Niemiec, musi zawsze swoją ekspansję polityczną kierować w stronę Rzeszy, a tym samym być naturalnym sprzymierzeńcem Anglii, która oceniając jej rolę i znaczenie stara się na każdym kroku jasno podkreślić swe stanowisko. Bez względu na germanofilożą politykę Potaina czy Laval'a Anglia wie doskonale, że Francja jako sojuszniczka państw anglosaskich będzie wspólnie z Polską z jednej strony czynnikiem równowagi wobec przyszłych Niemiec, z drugiej zaś będzie mogła przeciwstawić się imperialistycznym tendencjom Sowietów.

To też oceniając przyszłą rolę Francji w organizacji europejskiej, Anglia już dzisiaj stara się zapewnić sobie w niej sojusznika. Jeszcze w mowie wypowiedzianej w Quebec dnia 31. sierpnia Churchill wyraźnie stwierdził, że przyszła polityka angielska oprzeć się musi na Francji. Cały wstęp jego mowy jest poświęcony Francji, przyczem Churchill stwierdził, że w Quebec prowadzono narady dotyczące narodu francuskiego i jego wyzwolenia, że wierzył on od lat czterdziestu zawsze w wielkość Francji i że ta wiara nie została nigdy zachwiana. Równocześnie jednak zwracał uwagę fakt, że Churchill mówiąc o Francji nie wskazał o jakiej Francji myśli, czy o Komitecie algierskim, czy też o Francji innej. "Możemy być pewni, że Francja powstanie znów wolna, zjednoczona i niepodległa" - oto ostatnie zdanie o Francji w jego mowie. Również w sposób ogólnikowy mówił następnie o Francji dnia 21. września w Izbie Gmin: "Bez wahania stwierdzam, że życzymy sobie odbudowania Francji jako jednego z wielkich mocarstw europejskich. Potrzebujemy potężnej Francji i potężnej armii francuskiej". I tutaj nie znalazło się ani jedno zdanie o Komitecie algierskim, który wprawdzie uznały oba państwa sojusznicze, jednak tylko z jego ograniczonymi kompetencjami. To ostatnie zastrzeżenie jest wynikiem dysharmonii między gen. de Gaulle a gen. Giraud i tym właśnie tłumaczyć również należy, że został on w obu przemówieniach pominięty i że wpłynęły one na te rozmowy, które w tym samym czasie gdy Churchill był w Quebec prowadził gen. de Gaulle z Bogomołowem, nowomianowanym ambasadorem w Algierze Sowietów. Anglia bowiem liczyć się musi również z opinią właściwej Francji, zdaje zaś sobie sprawę z tego, że po drugiej stronie kanału La Manche powstanie rząd, który nie grawitując w stronę Rosji, będzie popierał jej politykę zmierzającą do utrzymania równowagi w Europie. Dodać jeszcze należy, że w dwa tygodnie po mowie Churchilla w Quebec min. Romer na posiedzeniu Rady Narodowej sformułował również stanowisko Polski wobec przyszłej Francji stwierdzając: "Pragniemy, aby Francja współdziałała i współwalczyła ze zjednoczonymi narodami zajął z powrotem należne jej miejsce w świecie i aby w europejskim układzie sił, a w szczególności także w stosunkach z Polską na

Te zabiegi państw zjednoczonych okół pozyskania sobie w przyszłej Francji sojusznika doskonale rozumie Rosja. Z jednej strony patronowanie polityce polskiej, dążącej do stworzenia konfederacji środkowo-europejskiej, mającej na celu wzmocnienie stanowiska obornego państw położonych między Rosją a Niemcami, z drugiej zaś dążenie do wzmocnienia stanowiska Francji - to wszystko Rosja uważa jako środek zmierzający do zabezpieczenia się przed jej aspiracjami politycznymi. Dlatego Sowiety starają się z jednej strony pozyskać sobie przyzbie Niemcy przez stworzenie komitetu niemieckiego w Moskwie, a z drugiej przez komitet śródziemnomorski pragną sięgnąć do Algieru, aby tutaj zabezpieczyć sobie czelowe stanowisko w przyszłej Francji. Skomunizowane Niemcy i zorjentowana w stronę lewicy przyszła Francja - to dwa potężne atuty, które Sowiety pragną sobie już dzisiaj pozyskać. Jest to bardzo subtelna gra polityczna między Anglosasami a Sowietami, która niewątpliwie zadecyduje o konfiguracji stosunków polityczno-społecznych w przyszłej Europie. Obie strony doskonale o tym wiedzą.

K O M U N I K A T Y .

Dnia 1.10.10 godz. 12.05 w Warszawie został zastrzelony SS-Sturmmann Ernst Wefels, kat i oprawca w więzieniu kobiecym na Pawlaku.

Dnia 30.8. w Warszawie na rogu ul. Grójeckiej i Niemcewicza został zastrzelony zdrajca konfident gestapo, pseudonim "Smuga".

Dnia 2.10. w godzinach rannych w Warszawie, obok gmachu gestapo przy Al. Szucha, został zastrzelony kierownik wydziału walki z sabotażem i dywersją kapitan gestapo Lechner.

Dnia 5.10. o godz. 19.10 w Warszawie została zastrzelona konfidentka gestapo Sabina Bykowska.

W ostatnich dniach gestapo rozpoczęło nową falę terroru w formie masowych łapanek niewinnych ludzi oraz branie i rozstrzelywanie zakładników, jak to miało miejsce w Warszawie w dniach 13. i 14. bm.

Polacy nie dadzą się zastraszyć taką bezmyślną a okrutną akcją. W odwet za tego rodzaju akty terroru zostaną wykonane dodatkowe uderzenia represyjne i dywersyjne.

Kierownictwo Walki Podziemnej.

WARSZAWA W WALCE

Od dwóch tygodni życie Warszawy płynie w nastroju potęgającej się nerwowości. Nastroj ten wywołują wzmocnione patrole, rewizje po lokalach i aresztowania oraz częste strzelaniny uliczne, m. t. kilka aktów kontrterroru polskiego. W dniu 13. bm. Niemcy przy pomocy Schupo i agentów cywilnych przystąpili do "uspokojenia" nastrojów stolicy, urządzając łapankę uliczną i tranwajową we wszystkich niemal dzielnicach. Przeprowadzona ona była z dużym nasileniem w dniach 13. i 14. bm., słabiej 15. i 16. przez lotne patrole samochodowe i piesze w sposób dość chaotyczny. Zatrzymywano niemal wyłącznie mężczyzn, przeważnie młodych, których bez legitymowania odwieziono na Pawlak. Akcja dokonywana była niesłychanie brutalnie, były wypadki zakuwania w kajdany na miejscu bez specjalnego powodu, pochopnie robiono użytek z broni, w wyniku czego kilkanaście osób zostało zastrzelonych. Liczba zatrzymanych w pierwszym dniu szacowana jest na 1.000, a w drugim na 600 osób. Narazie zwolniono nieznaczna ilość po wylegitymowaniu i na skutek reklamacji instytucji pracodawczych. Łapanka sama przez się miała charakter wyraźnie terrorystyczny, a w dniu 16. bm. rano Niemcy potwierdzili oficjalnie to przypuszczenie ogłaszając przez megafony, że zatrzymano stu zakładników, którzy będą odpowiadali za zamachy na Niemców, na obywateli państw ości oraz osoby pracujące w interesie państwa niemieckiego. Poraz pierwszy odczytano pełne sto zakładników z podaniem dokładnej daty urodzenia. Najstarszy z zakładników liczy lat osterdziesiąci, ogromna większość około 20 lat. Podano również nazwiska siedmiu zakładników już rozstrzelanych. Terrorystyczna, ta rkm akcja, mająca gościć w Polsce podziemną, skierowaną ze zwykłą zbrodniczością niemiecką bezpośrednio w ludzi niewinnych, wywołała w mieście silne wzburzenie i znalazła już odpowiedź w oficjalnym komunikacie Kierownictwa Walki Podziemnej.

W dniu 8. bm. gestapo aresztowało wszystkich gości, właściciela i personel w restauracji "Czarna Kawa" przy ul. Marszałkowskiej. Kobiety zwolniono tego dnia wieczorem, część mężczyzn następnego dnia rano. W ostatnich dniach przeprowadzono duże aresztowania w szeregach policji granatowej. Najwięcej dotknięty aresztowaniami jest XVII komisariat na Pradze.

NA FUNDUSZ PRASY Ilek-50, Oświęcim-30, Więzien-50, Gołąb-20, Bzura-20, Sywtus-50, Morysko-60, Patęga-50, Krom-30, Henryk-matryce, Krzys-matryce, farba, papier.

2, 24 5 8 2 8. 9. 10. 11. 12 1